

Opretholdelsen af økonomisk Sundhed. Dette, at man i Tide havde udskrevet store Skatter, var Baggrunden for, at man med nogenlunde Sindsro kunde imødesee et mindre Underskud paa det løbende Aars Budget og et noget større Underskud i 1943—44. Fra radikal Side var man rede til at medvirke til at holde dette Underskud inden for dog nogenlunde beskedne Rammer; men naar Regeringen for at kunne dette krævede *Tøjskatten* opretholdt i dens hidtidige Form, da nærmede man sig Grænsen for, hvad Det radikale Venstre kunde være med til. — Takket være en bevidst *Stabiliseringspolitik* var det lykkedes at *begrænse Prisstigningen*, saa at Engrosprisniveauet siden Udgangen af 1941 kun var støget med 2 pCt. og Detailprisniveauet ligeledes med 2 pCt. Man opnaaede imidlertid ikke dette for alle danske Borgere fundamentale Gode: en ordnet Økonomi og Bevarelse af Pengenes Værdi, uden at alle ydede deres Bistand dertil. Man maatte tage Fornuften fangen, forsøge at se Tingene i Sammenhæng i Stedet for at stirre sig blind paa en eller anden Enkelthed i sin egen snævre Interesseskreds. Paa alle Omraader havde Særinteresser stadig søgt at bryde gennem den Vold, man rejste mod Prisbølgen, men hvorledes vilde denne Prisbølge, om man havde undladt at dæmme op imod den, ikke have virket ind paa Livet i de Snes Tusinder af Hjem, hvor Husmødrene i Forvejen kæmpede en fortvivlet Kamp for at faa Penge til det nødtørftigste? Dér, hvor Husmødrene i disse Tider med smaa Midler kæmpede sig igennem og bevarede Humøret over for Mand og Børn, var der i Sandhed Tale om de Dagliglivets Helte, som værnede Landet, og som vi alle havde Pligt til ikke at belaste yderligere. Derfor var det glædeligt, at en stadig større Del af Erhvervslivets Mænd syntes at vinde Forstaaelse af, hvor livsvigtigt det er for Landet, at Herredømmet over Prisudviklingen bevares. Det var ogsaa Forstaaelsen af den indre Sammenhæng i Landets økonomiske Stilling, der havde faaet de danske Husmandsorganisationer til frivilligt at give Afkald paa en Prisforhøjelse, som isoleret set vilde have været en Fordel for det mindre Landbrug. — Med Henblik paa de stigende *Ejendomspriser* opfordrede Taleren indtrængende Regeringen til at søge enhver kunstig Efterspørgsel neutraliseret, enhver Spekulation slaet ud. Formaålet maatte være at træffe Foranstaltninger, der i Købernes Konkurrence om Erhvervelse af fast Ejendom holdt de specielle Kapitalinteresser tilbage og gav dem, der skal føre Erhvervslivet videre, en Fortrinsstilling, hvilket for Landbrugets Vedkommende særlig vilde sige Ungdommen. — De Byggematerialer, som kunde fremskaffes, burde fortrinsvis anvendes til *Boligbyggeri*; under Forhold som de nuværende var det paakrævet, at Staten med haard Haand standsede